

РЕШЕНИЕ

№ 25539

гр. София, 26.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 10.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **10364** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Н. М. П. чрез адвокат П. В., САК, срещу заповед № 1880/17.09.2024г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" (ДФЗ), с която е прекратено служебното му правоотношение на основание чл.107, ал.1, т.4 във вр. с чл.27, вр. чл.7, ал.2, т.2 и чл.108 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Жалбоподателят поддържа, че прекратяването е незаконосъобразно, тъй като в заповедта не е изложено в какво точно се изразява несъответствието, както и твърди, че не попада в нито една от хипотезите в чл.7, ал.2, т.2 от ЗДСл, че не е налице фактическа промяна в посочените обстоятелства, за която да има задължението да уведоми административния орган за каквото и да е несъответствие от описаните в чл.7, ал.1, т.2 от ЗДСл. Затова и счита, че не е налице хипотезата на чл.107, ал.1, т.4 във вр. с чл.27, вр. чл.7, ал.2, т.2 от ЗДСл, органът по назначаването е нарушил закона и в отклонение на неговата цел е уволнил служителя, без наличие на каквито и да е основания за това. По отношение на представеното доказателство, извлечение от регистър за участие в управляващ орган на фондация, счита, че същото няма общо с търговски дружества и кооперации. Претендира отмяна на заповедта и присъждане на разноски.

Пред съда жалбата се поддържа чрез адв.В., който в ход по същество претендира отмяна на заповедта като незаконосъобразна по съображения в жалбата и прилага списък с разноските.

Ответникът Изпълнителен директор на ДФЗ не изпраща представител в съдебно заседание. В писмено становище по делото оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира отхвърлянето на жалбата, поддържа становище за наличие на несъвместимост, въз основа на представена справка от регистър и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото са приети доказателствата по административната преписка. По указание на съда по

доказателствената тежест ответникът представя заверено копие на справка от Апис 7 Регистър от фирмено досие на фондация с наименование „Иновации за научно изследване, технологично развитие и образование“, с ЕИК[ЕИК], съгласно което Н. М. П. участва в Управителния съвет, към 04.12.2019г.

Административен съд София-град, Първо отделение, 6 състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорената заповед на основанията по чл.168, вр. чл.146 АПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена на 03.10.2024г., срещу връчената на 27.09.2024г. заповед, от адресата на заповедта, която подлежи на обжалване пред съда и съответно е допустима.

От фактическа страна:

С обжалваната Заповед № 1880/17.09.2024г., издадена от изпълнителния директор на ДФЗ е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя Н. М. П., с ЕГН [ЕГН], на длъжност "главен експерт" с ранг II младши, в ДФЗ, Дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, отдел „Договаряне и подбор на проекти“, считано от 17.09.2024г.

Като причина за прекратяването е посочено, че държавният служител не е изпълнил задължението си за уведомяване на органа по назначаването на несъвместимост с изпълняваната служба за срока по чл.27 от ЗДСл. Правното основание на заповедта е чл.107, ал.1, т.4, във връзка с чл.27, вр. чл.7, ал.2, т.2 и чл.108 от ЗДСл.

Приложен е болничен лист, съгласно който жалбоподателят е в отпуск поради временна нетрудоспособност от 17.09.2024г. до 04.10.2024г.

По делото са приложени заповед за назначаване на жалбоподателя Н. М. П. на длъжност в ДФЗ – считано от 03.09.2018г., като старши експерт в Дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, отдел „Договориране по частни мерки“, сектор „Инвестиции в преработка на селскостопански продукти“ и длъжностна характеристика; заповеди от 01.04.2020г., от 09.09.2021г. и от 16.03.2022г. за преназначаването му на длъжността за неопределено време и на длъжността главен експерт в същия отдел, съответно на длъжността главен експерт в отдел „Договаряне и подбор на проекти“, в същата дирекция, считано от 17.03.2022г., длъжностни характеристики за съответните длъжности.

Ответникът представя Справка от АПИС 7 Регистър и уточнява, че Н. П. участва в органа на управление на фондация „Иновации за научно изследване, технологично развитие и образование“, което сочи, че се явява в противоречие с чл.7, ал.2 от ЗДСл и за което не е уведомил органа по назначаване, съгласно чл.27 от ЗДСл, а именно участието си в органа на управление на посоченото лице, което пък е послужило за основание за прекратяване на служебното правоотношение без предизвестие.

Правни изводи:

Няма спор относно компетентността на органа, издал заповедта като орган по назначаване и съответно компетентен да прекрати правоотношението и по процедурата за издаването ѝ.

Спорът е налице ли е основаниято на материалния закон, посочен в заповедта, при установените факти и обстоятелства, за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя с ответника.

На първо място следва да се посочи, че заповедта не съдържа конкретно фактическо основание за издаването ѝ, което да кореспондира с посоченото в нея правно основание. Органът не е конкретизирал конкретното основание за несъвместимост, такова което да е измежду изброените в чл.7, ал.2, т.2 от ЗДСл – по никакъв начин не е уточнил дали несъвместимостта се изразява в

това, че държавният служител е едноличен търговец, неограничено отговорен съдружник в търговско дружество, управител, търговски пълномощник, търговски представител, прокурист, търговски посредник, ликвидатор или синдик, член на орган на управление или контрол на търговско дружество или кооперация. Нито едно от изброяванията в цитираната правна норма не е посочено в заповедта като относимо за служителя. Едва по указание на съда, в хода на съдебното производство, ответникът конкретизира в какво счита, че се изразява несъвместимостта за служителя, която той не бил декларира, представяйки извадка от регистъра за юридически лица с нестопанска цел, конкретно фондация, в която е член на управителен орган. Това обаче не е допустимо мотивиране на акта и поради това е налице нарушение на изискването за форма – заповедта не съдържа конкретни фактически основания, същите са бланкетни, посредством посочване на правна норма и това, че държавният служител не бил изпълнил задължението си за уведомяване на органа по назначаването за несъвместимост с изпълняваната служба по чл.27 от ЗДСл. Нарушението е съществено и само по себе си обуславя незаконосъобразност на заповедта.

Извън горното, дори и да се приеме, че органът е имал предвид конкретно несъвместимост поради това, че служителът е бил в управителния съвет на фондация по време на служебното си правоотношение и не го е уведомил, то това фактическо основание не изпълнява правно основание за прекратяване на правоотношението му съгласно посоченото от ответника – чл.107, ал.1, т.4 във връзка с чл.27, вр. чл.7, ал.2, т.2 и чл.108 от ЗДСл. Това е така, защото с посочената от ответника разпоредба на чл.7, ал.2, т.2 от ЗДСл е въведена несъвместимост за лицата, заемащи държавна служба да извършват търговска дейност, докато в случая посоченото от ответника обстоятелство за служителя е, че е член на управителен съвет на фондация, която не е търговец, а е юридическо лице с нестопанска цел и не попада сред изричните изброявания в чл.7, ал.2, т.2 от ЗДСл. Съответно участието в управителен орган на фондация не формира несъвместимост за жалбоподателя по чл.7, ал.2, т.2 от ЗДСл, не е налице задължение по чл.27 от ЗДСл да уведоми за такава органа по назначаване и съответно не възниква правно основание за прекратяване на правоотношението по чл.107, ал.1, т.4 от ЗДСл.

След като към датата на прекратяване на служебното правоотношение не съществува несъвместимост за жалбоподателя и за него не е налице нарушаване на забраната по чл.7, ал.2, т.2 от ЗДСл. то спрямо него не са изпълнени предпоставките на чл.107, ал.1, т.4 от ЗДСл. и прекратяването на служебното му правоотношение от ответника е незаконосъобразно, напълно лишено от основание.

На основание всичко изложено, жалбата е основателна, съдът следва да отмени оспорената заповед поради противоречието ѝ с материалния закон - незаконосъобразност по чл.146, т.4 АПК вр. чл.107, ал.1, т.4 ЗДСл.

Направено е своевременно искане за разноси от страна на жалбоподателя чрез адв.В., по представен списък и договор, съставляващ доказателство за плащането на възнаграждението на адвоката в размер на 1300 лв., което следва да се присъди.

На основание изложеното и чл.172, ал.2, предл.второ и чл.143, ал.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 1880/17.09.2024г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", с която е прекратено служебното правоотношение на Н. М. П. на основание чл.107, ал.1, т.4 във вр. с чл.27, вр. чл.7, ал.2, т.2 и чл.108 от Закона за държавния служител.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на Н. М. П. с ЕГН [ЕГН] разноси по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 1300 лв. (хиляда и триста лева).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването.

СЪДИ

Я: